

FLEIRI ENN 27.000 TIL ARBEIÐIS

Góða gongdin í fólkatálinum sæst eisini aftur í løntakaratalinum. Fyri fyrstu ferð nakrantíð eru fleiri enn 27.000 løntakarar í Føroyum. Talið á løntakarum í juni var 27.066. Talan er um 14.064 menn og 13. 002 kvinnur. Fyri bæði kynini er eisini talan um met. Hóast talið á løntakarum veksur bæði hjá kvinnum og monnum, so veksur munurin millum kynini eisini, tí talið á mannligum løntakarum veksur skjótari enn á kvinnuligum. Søguliga hevur munurin tó verið størri enn hann er í dag, vit skulu ikki longur aftur enn eini 10 ár, til beint undan bankakreppuni.

Kjartan Lamhauge Kristiansen in memoriam

*25. apr. 1941 – †3. sept. 2018

Sárt er tá vinirnir fara og hvørva um lívlátsins lið, og minnir av slóð eru bara, har teir stigu seinasta stig.

Tit vóru for okkum tað parið, sum lívið alt, hond í hond, livdu í heimi og garði, har sterk vóru kærleikans bond.

Tit gingu um fjøll og um fløtur við vinum á vallaraferð, tit tráddu tær gudgivnu gøtur, sum upp móti hæddum alt ber.

Nú skiljast teir kærleikans vegir, nú leiðast tit ei meir um hól, nú foldin hon kúrir og tegir, nú makin fann deyðans ból.

Um foldarferðin er farin hjá Kjartani við tína hond, so gleða enn børnini garðin og lætta tær sorganna vond.

Eg takki tær, Kjartan, for løtur, eg átti við tykkara lið, nú tú gekst tær seinastu gøtur at finna hin æviga frið.

Eg við veit at stórir er tregi hjá tær góða Ingigerð, nú Kjartan hvarv av tínum vegi - fór seinastu vallaraferð.

Men minnini liva tó leingi, um hvirt er nú innan gått, tí sál hans enn er í tí sangi, tú hoyrir, tá stilt er á nátt.

pmp

Heilsan til Henrik Hammer

Tað er við sorgblíðni, at eg siti á skiparakamarinum umborð á Norrönu og skrivi nøkur orð um teg, vinurin.

Vit møttust í februar 2012, tá vit báðir blivu starvsfelagar umborð á Norrönu. Vit vóru saman umborð ta fyrstu tíðina, tá tú skuldi læra meg skipið, havnirnar og ikki minst siglingina at kenna, soleiðis at vit kundu avloysa hvønn annan umborð á flaggskipinum, Norrönu.

Tað var ikki hissini uppgáva, eg hevði sagt ja til, og ikki at tala um stódd av skóm, sum eg skuldi traðka í fyrri bara so nøkulunda at klára at koma upp á hálvan skógv hjá tær. Eg kundi ugga meg við, at sjálvt um uppgávan var stór, so hevði eg fingið tann besta lærumeistararn, ið til var.

Tá lærutíðin var av, og eg sjálvur stóð við ábyrgdini, var tú altíð klárur við góðum ráðum og deildi nógv út av tíni vitan og royndum. Tú fylgdi væl við, hvussu siglt bleiv. Tá tú hevði frítúr, kom tú javnan oman á bryggjuna, tá vit lögdu at. Vit gjørdust bestu starvsfelagar og góðir vinmenn, ið hildu nógv av hvørjum øðrum.

Smyril Line stóð hjarta tinum nær. Felagið, ið pápi tín saman við øðrum legði grundarstein undir, gjørdist títt arbeidsplass í 35 ár. Síðstu mongu árinum sum skipari. Hetta var eitt starv, ið tú gekk høgt uppí, og fyrri mong

Petur av Vollanum saman við Henriki Hammer (høgru megin) á brúnni á Norrönu

er tú allarhelst ein ímynd av Norrönu. Tað, ið serliga eyðkendi teg, var, at tú var ein fólkakærur skipari. Tú fylgdi sera væl við, hvørji ferðafólk vóru umborð, og tað sást týðiliga, at ferðafólkini høvdu stórt álit á tær og bóru tær alsk. Serliga vil eg leggja dent á, hvussu avbera væl tú dugdi at vera

vertur fyri ferðafólkini umborð. Tær dámdi væl at bjóða ferðafólki, tú kendi, og ferðafólki, ið høvdu týðning fyri felagið, á matstovu og upp á brúnna. Altíð fryntligur, í góðum lag og hevði lætt til látur.

Tú vart maðurin, sum meistraði Norrönu. Tínar eyðkendu kviku og flottu

manøvrur. Tín vitan um veður og sigling á norðuratlantsleiðini, serliga á vetrartíð, var framúr góð. Við øllum tí, tú tókst við, var tú nærslagdur. Tú vart ongantíð ráðaleysur, men hevði altíð eina ætlan, og fylgdi altíð sera væl við í øllum, ið hendi umborð.

Nú tú ikki ert ímillum okkum longur, siti eg eftir við stórum sakni og sorg um, at tú er farin. Tankin um, at vit ikki longur skulu loysa hvønn annan av, er fjarur - um enn veruleiki. Eg eri glaður fyri tíðina, vit finga saman. Tú verður nógv saknaður og ongantíð gloymdur, góði Henrik.

Eg vil bera mína djúpastu samkenslu, til øllum tykkum, ið stóðu Henrik næst, hansara alt ov stutta skeið ímillum okkum.

Takk fyri alt, mín góði vinur.

Petur

